

Statens Forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep
N -032 OSLO

Vår ref:
SB/SB/200700051-3

Arkivnr:
3101

Dato:
19. mars 2007

Høringssvar angående endring av produktforskriftens § 2-6 kvikksølv og kvikksølvforbindelser

Den norske tannlegeforening (NTF) ønsker å kommentere forslaget til endring av produktforskriftens § 2-6 Kvikksølv og kvikksølvforbindelser.

Fordi amalgam er det produktet som er aktuelt for tannleger, vil vi i det følgende kun omtale amalgam, og kvikksølvforbud blir omtalt som amalgamforbud.

NTF er glad for at det foreslås unntak fra amalgamforbudet for narkosepasienter og pasienter som er allergiske mot bestanddeler av kompositter, men vil i tillegg forslå to unntak:

1. Varig unntak for munntørre pasienter

NTF mener det er viktig at munntørre pasienter uavhengig av bakenforliggende årsaker som alder, sykdom, medisinbruk eller annet, skal kunne behandles med amalgam. Dette er fordi alternative fyllingsmaterialer som glassionomersement og kompositt i mange tilfeller fungerer dårlig hos denne gruppen pasienter, samtidig som mer avanserte og dyre terapialternativer ofte har svært dårlig varighet. Et slikt unntak vil bl.a. bety svært mye for tannhelsen for sykehjemspasienter som derved får mulighet til å beholde flere tenner livet ut. Det må være tannlegens diagnose av munntørhet som blir gjeldende, slik at man unngår at disse pasientene sendes på endeløse runder i helsevesenet for å bli diagnostisert.

2. Varig unntak for behandlingsvanskelige pasienter

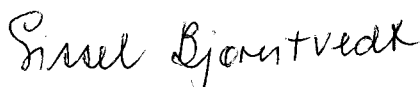
Denne pasientgruppen utgjøres i hovedsak av psykisk utviklingshemmede. Mulighet for å bruke amalgam kan i en del tilfelle være avgjørende for at behandling kan utføres i ambulant praksis i stedet for at pasienten må henvises for narkose. Resultatet av forslaget slik det er utformet fra SFT, kan bli at langt flere pasienter henvises for narkosebehandling uten at bruken av amalgam reduseres.

Vi vil samtidig påpeke at et amalgamforbud vil ramme pasienter med dårlig råd slik at man risikerer at effekten av forbudet blir et tannhelsemessig klasseskille. Amalgam har vært et billig og holdbart fyllingsmateriale som utvilsomt har reddet mange tenner. Man må forvente at et øket antall tenner vil bli trukket når dette alternativet ikke lenger blir tilgjengelig.

Det er stor fare for at et miljømessig begrunnet amalgamforbud av pasientene vil bli oppfattet som om myndighetene nå mener at amalgam er mye mer helseskadelig enn man før antok. Dette vil igjen kunne føre til at det oppstår stor etterspørsel etter utskiftning av amalgamfyllinger, selv om det så langt ikke er påvist generelle positive helseeffekter ved utskiftning. For tannlegene kan dette bli et etisk problem. Det er derfor ønskelig at myndighetene ved et forbud er meget omhyggelige med korrekt informasjon om begrunnelsen for tiltaket.

Bruk av amalgam i tannhelsetjenesten er i følge SFTs egen statistikk kraftig nedadgående. Dessuten har installering av effektive amalgamutskillere ført til at minimale mengder amalgam slippes ut til det ytre miljø. Den reelle miljømessige gevinst av et amalgamforbud, vil derfor bli minimal. Tannbehandling for de gruppene vi foreslår unntak for, utgjør ikke noe stort volum og behovet for amalgambehandling er enda mindre. Vår bekymring er at et amalgamforbud kan føre til dårligere tannhelse for grupper som har mer enn nok problemer med sin tannhelse fra før.

Med vennlig hilsen
Den norske tannlegeforening

Sissel Bjørntvedt
fagsjef